

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXI. Controversiæ circa regimen Missionum in Regno Cocinchinæ
existentium, earumque limites dirimuntur. 26. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus erogare possit, eaque injungere, quæ ipsi penitentis efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 4. Insuper omnibus & singulis Christianidelibus utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe prædicta, quam extrâ eam in univèrsa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis, ut pramittitur, à locorum respectivè Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis & censuris à jure, vel ab homine quavis causâ latis, seu inflicis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolica, etiam in literis die Cœna Domini legi solitis, contentis, & aliis per quacumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ. & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum culibet in supradictis omnibus casibus penitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento, per suas Ecclesias, & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

§. 6. Non intendimus autem per præsentibus super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ: neque etiam eandem præsentibus iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico, etiam eorum nomine speciatim non expresso, excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliis in sententiis, & censuris incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrâ tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolventi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant: necnon regula Nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ ro-

boratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè, ad effectum præsentium, derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Ut autem præsentibus Nostra, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, ut præfertur, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsiis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima Novembris millesimo septingentesimo quadragésimo quarto, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Card. Passionens.

Publicat. die 21. ejusdem Mensis, & Anni.

Controversiæ circa Regimen Missionum in Regno Cocinchina existentium, earumque limites, dirimuntur.

Venerabili Fratri, Hilario Costa Episcopo Corycensi, & Apostolico Vicario Regni Tunchini Orientalis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUANTOPERE Caritas Christi & sollicitudo omnium Ecclesiarum urgere pergat Apostolicam hanc Sanctam Sedem, cujus Pastorum Princeps Jesus Christus per abundantiam Divinæ Bonitatis Nobis quamvis immerentibus Vicariam auctoritatis suæ in Suprema Catholica Ecclesiæ administratione tribuit potestatem, adeo certum est, ut Inculcentissima Apostolicæ caritatis & sollicitudinis hujusmodi argumenta ubique terrarum luce clarius conspiciantur. Romani sanè Pontifices Prædecessores nostri, Nosque ipsi, à remotissimis Orbis terrarum regionibus etsi corpore absentes, spiritu tamen præsentibus, nunquam destitimus, quin per Sacros Operarios ad Evangelicam Christi Vincam excolendam omni tempore missos uberrimus Christianæ pietatis & æternæ salutis fructus colligeretur.

§. 1. Inter cæteras verò Apostolicas in Asia institutas Missiones, nobilior & fructuosior olim commendabatur illa Cocinchina; sed ad statum tam perniciosum deplorabilemque jamdudum redacta est, atque in tanta perturbatione modo versatur, ut de illa non sine obortis lacrymis ingentique animi Nostri mœrore cogitare possimus. Quæ autem status perturbationisque hujusmodi causa fuerit atque in præsentia sit, manifestius Fraternitati Tuæ, quippe quæ prope oculis spectat, quam Nobis tam longe existentibus, nota est; quamplurimæ scilicet gravissimæque controversiæ & concertationes, non minus inter Missionarios diversorum Ordinum, Congregationum, & Institutorum ibi adlaborantes, quam inter nonnullos ipsorum, & Apostolicos

Fides habenda Transumptis.

Dat. die 20. Nov. 1744.

CXI.

Apostolica Sedis Cura pro statu omnium Ecclesiarum.

Missiones Cocinchinae variis agitata diffidiis.

Facultas eligendi Confessarium pro absolut. a pecc., & cef.

Etiâ reserv.

Et pro commutatione Votorum.

Præceptum de præsentium publicatione &c.

Exceptiones Indultorum.

Derogationes.

Que nunquam penitus extingui poterunt per Decreta Congregationis de Propag. Fide.

Hujus consilio, Cl. XII. eo ablegat. Episc. Halicarnass. Visitatorem Apost.

Qui Ecclesias illas visitat.

pro tempore Vicarios, eorumque Coadjutores exorta, qua magno animorum ardore fota, in dies crescunt. Tota vero harum controversiarum concertationumque summa in finibus terminisque Ecclesiarum, earumque inibi erectarum constitutis residentis, necnon in regimine, & directione illorum Christianifidelium, ab unoquoque ex iisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis seorsim ac privatim pretenfa, consistit: quemadmodum etiam quoad varias doctrinas ac ritus, seu consuetudines, per eas Regiones jam disseminatas, vel subinductas, ab integerrima Catholica Ecclesie doctrina disciplinaque discrepantes, aut minime consentaneas, vertitur. Etsi autem Apostolica hac Sancta Sedes, prout rerum ac temporum rationem exposcere visum fuit, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propaganda Fidei prepositorum consilio, per varias ordinationes prescriptasque rationes, salutare, & opportunum tum auferendis componendisque exortis jam diffidiis perturbationibusque, tum avertendis impediendisque ulterioribus malis, remedium adhibere non omisit: ipsa tamen locorum distantia in causa fuit, quod Apostolica providentia hujusmodi nedum optatus excitatis ardentibusque discordiarum incendiis penitus extinguendis successus minime responderit; quin imo, propter immaturum Apostolicorum Vicariorum eorumque Coadjutorum obitum, necessariamque novorum utriusque Successorum deputationem, magis magisque diffidorum concertationumque fervor exarserit.

§. 2. Quoniam autem ex relatis propositisque Partium studiis, rationibus, & documentis, invicem ut plurimum pugnantibus, rectum, æquum, certumque rerum tam longè diffiarum iudicium haud facere, ac pronuntiare poterat ipsa Congregatio Cardinalium Propaganda Fidei; in eam sententiam, ne Missiones hujusmodi penitus interirent, venit anno millesimo septingentesimo trigesimo sexto, ut Apostolicus Visitator facultatibus necessariis & opportunis decreta per fel. rec. Clementem PP. XII. Prædecessorem nostrum illuc adlegaretur; qui omnibus inibi perspectis ac maturè expensis, præ oculis Deum habens, & ad promovendum Sacrosanctæ Catholica Religionis incrementum dumtaxat intentus, exortas inter Missionarios aliosque controversias & diffidia componeret atque sedaret, inordinationes emendaret, salutaris providentia ordinem pro recto illorum Christianifidelium regimine induceret, ac denique per opportuna decreta (super quibus tamen semper intelligeretur reservata ejusdem Congregationis Cardinalium auctoritas, & dictæ Apostolicæ Sedis suprema confirmatio) pristina tranquillitas, concordia, ac præsidium Missionibus illis fere languentibus restitueretur firmareturque. Hujusmodi consilio adhærens idem Clemens Prædecessor, Venerabilem Fratrem Elzearium Franciscum des Achards de la Beaume Episcopum Halicarnassensem, & Pontificio Solio Assistentem, in Civitate nostra Avenionensi natum, & Metropolitanæ Ecclesie Avenionensis Præpositum, in Apostolicum Cocinchinæ Visitatorem delegit & ablegavit.

§. 3. Anno itaque MDCCXXXIX. illuc impulsus, ut injuncti muneris partes expleret, vigore facultatum sibi tributarum, post captam absolutamque Visitationem Ecclesiarum uniuscujusque Instituti, nempe Dilectorum Filiorum Presbyterorum Sacularium Seminarii Missionum ad Exteros Civitatis Parisiensis, Clericorum Regularium Societatis Jesu, Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum Provincia Sancti Gregorii Insularum Philippinarum, & Missionarium ipsius Congregationis Propaganda Fidei, de rebus omnibus,

quantum cum Domino potuit, edoctus, edidit Decreta tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 4. Elzearius Franciscus Des Achards De la Beaume, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Halicarnassensis, Sanctissimi Domini Nostri D. Papæ Prelatus Domesticus, Solii Pontificii Assistent, Ecclesie Metropolitanæ Avenionensis Præpositus, & Missionum Cocinchinæ, Cambodiæ, & Giampæ Visitator Apostolicus specialiter Delegatus. Omnibus Venerabilibus Missionariis in hac Vineâ laborantibus, salutem. Ea fuit mens Summi Pontificis, & Sacre Congregationis de Propaganda Fide in decernenda Visitatione Apostolica, ut eradicatis zizanias, que in his partibus semen Patrisfamilias suffocabant, granum Prædicationis Evangelicæ alias & liberas radices ageret, uberesque fructus, qui hujus Ecclesie horreum implerent, deinde produceret. Cum igitur tantum onus humeris nostris, licet imparibus, impositum fuerit; ex quo ad has oras appulimus, nullam non adhibuimus diligentiam, ut ab iis finibus exulem tranquillitatem reduceremus, Deoque, qui Caritas est, preces & supplicationes offerre non cessavimus, ut Plebis sue miseratus, iis, quibus dederat fidem, largiretur & pacem. Jam votis nostris benignus annuit Deus, & cum summa animi nostri voluptate infelices hos Neophytos, quos Diabolus, aut ignorantia deciperat, rediisse ad cor, & prestare omnimodam Ecclesie, & Pastoribus obedientiam videmus, jam Sacra frequentantur, ac de sua nunc salute solliciti, qui a pluribus annis peccata non deponebant, ad Tribunalia advolant, & alia Ecclesie Sacramenta petunt ac recipiunt. Sed ad illud gaudium, quo ex tot & tam subitibus mutationibus repleti sumus, aliud multo majus accessit, vestra scilicet, Venerabiles Fratres, Nos adjuvandi voluntatis affectio, vestrumque exequendi nostra decreta propositum; sic enim Dei Opus consummabitur, & pia Sacre Congregationis desideria complebuntur. Ut itaque ad optatum finem perveniamus, paxque ista, qua de Cælo descendit, firma & stabilis perseveret, Christianique in plures factiones imposterum non scindantur, suosque legitimos cognoscant Pastores, & ut debet reverentur, sequentia decreta edenda existimavimus, qua sub pœna disobedientiæ, & alia majori arbitrio Sacre Congregationis & nostro imponenda, inviolabiliter ab omnibus Vobis servari mandamus, usque dum de iis certior facta eadem Sacra Congregatio aliter statuendum senserit.

§. 5. Primo quidem, cum experientia comperit sit, jurgiorum & dissensionum non pauca præbere semina, quando diversæ Christianitates a suis legitimis non reguntur Pastoribus, mandamus, ne imposterum aliquis Missionarius cujuslibet Instituti aut Ordinis, Secularis, aut Regularis, etiam e Societate Jesu, audeat mittere falcem in Messiem alienam, sed contentus unusquisque portionis vineæ, qua illi contigit, illam accuratè excolat.

§. 6. II. Et quoniam pro bono & incremento harum Missionum Sacra Congregatio usque de anno 1658. Vicarios Apostolicos duxerit deputandos, qui istarum vinearum culturæ invigilarent, & cum Sociis e Seminario Parisiensi illis adjunctis, in illis laborarent, & Clerum indigenum formarent, volumus, ut Ordo antiquus ab iisdem Vicariis Apostolicis institutus omnino observetur.

§. 7. III. Adherentes Sacre Congregationis decretis, quibus prohibitum est, ne diversi Instituti Missionarii in eodem Districtu se collocent, ut præcipue videre est in Decreto 26. Julii 1707. dato, ac ne Ordo Ecclesiasticus confundatur, unicuique Gregi juxta prescriptum Sacri Concilii Tridentini, proprios Pastores, qui suarum quisque ovium curam habeant, attribuendos, ut infra, duximus. Dissensus igitur sedulo omnium juribus, qua variis in Congressibus coram Nobis habitis tam verbo quam scripto Nobis ab unoquoque & ab omnibus partibus exposita sunt, decernimus. Primò ut Provincia Huè, seu Aulæ remaneat communis, uti hactenus fuit, inter inclitum Parisiense Seminarium,

Et Decreta hic inserta promulgat.

Exordium.

Jubet singulorum districtum fines custodiri.

Servari Ordinem prescriptum a Cong. Prop. Fidei.

Missionum limites distinguunt.

Franciscanis
aliquas ad-
mit Eccle-
sias, & in-
fra num. 2.
& 4.

& Venerabilem Jesu Societatem, ita ut RR. DD. Galli suas Residencias, quas possidebant, & ad huc habent in Toparchiis Phu-cam, & Thoduc, pacifice conservabunt, unde Christianitatibus, seu Populationibus illis annexis inservient. Similiter RR. PP. Societatis absque ulla contradictione remanebunt in possessione residentiarum, quas habent in Kebat, unde quoque Christianitatibus ab ipsis dependentibus occurrent. Sed cum RR. PP. Franciscani, contra tenorem Decretorum superius allegatorum, a septem circiter annis unam aperuerint Ecclesiam in Toparchia Tho-duc in Districtu & prope Ecclesiam D.D. Gallorum: mandamus, ut spatio octo dierum post promulgationem nostrorum Decretorum, R. P. Hieronymus a Sanctissima Trinitate, qui memoratam Ecclesiam aperuit in Tho-duc, se recipiat in Ecclesiam Soingua sitam ad Littus Insula Regis, & que pertinere dicitur ad Religionem Seraphicam: At vero cum hac Ecclesia Soingua reperitur in Districtu Kebat RR. PP. Jesuitarum, dictus P. Hieronymus ibi remanere poterit quoad vixerit, sed illo discedente, vel decedente, nullus alius ex Familia S. Francisci illi succedat. II. Decernimus pariter ut Provincia Cham communis administraretur, sicut hactenus consuetum est, a RR. DD. Missionariis Gallis, & RR. PP. Jesuitis, & quilibet respectivo in suis Districtibus curam habeat Christianitatum ab ipsis dependentium; que quidem Christianitates RR. DD. Gallorum incipiunt a Con-ve, & Kera inclusive, usque ad Suum ex parte Boreali; Christianitates autem RR. PP. Societatis incipiunt a Tai-fò, & Trachien usque ad Caytlam ex parte Australi. Verum cum RR. PP. Franciscani a paucis annis in medio dictarum Christianitatum se collocaverint, cum magno prejudicio precipue RR. PP. Jesuitarum semper reclamantium, mandamus ut dictae Christianitates tam RR. Patris Societatis, quam RR. DD. Gallis restituantur; & R. P. Philippus a Conceptione, qui in Portu Tai-fò unam aperuit Ecclesiam, qua solum aliquot minutis distat a residentia RR. PP. Societatis, dictus R. P. Philippus se recipiat in Ecclesiam Superiorem Chindoa, que etiam pertinere dicitur ad Religionem Seraphicam, ubi quoad vixerit, si voluerit, remanebit, ita ut illo discedente vel decedente, nullus alius Franciscanus ipsi substituat, sed vota hac Christianitas, vel alia ad proprios redeant Pastores. III. Examinata summa cum attentione ac diligentia contentione, que orta est inter RR. DD. Missionarios Gallos, & RR. PP. Jesuitas circa Provincias Boreales Dinhat, Quamgbinh, & Dingoè, præcedente utraque Parte illarum Provinciarum administrationem ad se pertinere, affirmantium RR. PP. Jesuitis se eas aperuisse, & aliquot millia Gentilium Sacro Lavacro in iis abluisse: asserentibus e contra RR. DD. Gallis sibi ab ipso ingressu DD. Vicariorum Apostolicorum illas Provincias Boreales Dinhat, Quamgbinh, & Dingoè assignatas fuisse ut illas excolerent, ut de facto eas soli ab illo tempore semper excolere, aut per se, aut per Sacerdotes Anamitas suos Alumnos usque ad annum 1719. quo R. P. Moreta Jesuita se in eas Provincias intromisit, fabricando Ecclesiam prope alteram RR. DD. Gallorum; Nos considerantes utramque partem equalibus inniti rationibus, & insuper consulentes aequitati, qua videretur exigere ut dictae Provincie Boreales inter Ven. Jesu Societatem, & inlytum Parisense Seminarium communes remanerent, quandoquidem tam RR. PP. Jesuita, quam RR. DD. Missionarii Galli in dictis Provinciis Christianitates aperuerint; attamen cum RR. DD. Missionarii Galli omnia jura sua Nobis commiserint, & RR. PP. Societatis sine in actuali possessione dictarum Provinciarum Dinhat, Quamgbinh, & Dingoè, decernimus pro bono pacis, ut res remaneant in eodem statu, in quo sunt, scilicet a RR. PP. Jesuitis memoratarum Provinciarum Borealiu Dinhat, Quamgbinh, & Din-

goè Christianitates administrantur. IV. Circa Provincias Quingha, & Quining, cum probatum fuerit, eas, ante RR. PP. Franciscanorum usurpationem, communiter administratas fuisse a RR. DD. Missionariis Gallis, & a RR. PP. Jesuitis, qui ad huc in dictis Provinciis suas habent Ecclesias, decernimus, ut caritas inter hæc duo corpora magis ac magis firmetur, ut Provincia Quingha curam habeant privative RR. PP. Jesuita, & RR. DD. Missionarii Galli etiam privative Provincie Quining inservient. Quoad vero RR. PP. Franciscanos, qui ultimi in dictas Provincias intrarunt, stationesque prædictorum RR. DD. Gallorum, & RR. PP. Jesuitarum invaserunt, mandamus, ut quamprimum dicti RR. PP. Franciscani se recipiant in Raygon, que est pars Provincie Dounay, ubi Messis multa est, undeque facile in vastissimum totius Regni Cambodia Campum poterunt se extendere, cum ibi super sit unicuique Missionarius Franciscanus ex Propaganda Fide. V. Provinciis Phuyen, Nhrau, & Nhatlang prædicimus privative RR. DD. Missionarios Gallos, utpote ab ipsis solis semper sine contradictione administratis. VI. Cum nullus Missionariorum ad huc voluerit suscipere curam Provinciarum Phanry, & Phanrang in Regno Ciampæ, mandamus ut RR. DD. Missionarii Galli suo zelo illud pondus ad majorem Dei gloriam suscipere continent. VII. Quantum ad Provinciam Dounay omnium majorem, subjacebit omnino caritati RR. PP. Societatis; reservata tamen RR. DD. Missionariis Gallis Ecclesia Bingo, que ad illos pertinet. VIII. & ultimo. De Ecclesiis Sac. Congregationis, que omnes in Districtibus RR. DD. Missionariorum Gallorum reperiuntur, scilicet in Phucam Provincia Aulæ, altera in Phuyen, tertia in Nhrau, & quarta in Nhatlang &c. nihil audemus statuere: cum enim dicta Ecclesie absque consensu & sine licentia ejusdem Sac. Congregationis structa fuerint, nullasque habeant Christianitates sibi adnexas, illas suprema dispositione dictæ Sacre Congregationis relinquimus.

§. 8. Porro ad evitanda scandala, que ex multitudine Operariorum diversi Instituti, aut Ordinis nascuntur, precipimus ut nullus Missionarius sive Sacularis, sive Regularis, etiam e Societate Jesu, extra Christianitates sibi assignatas ullum Jurisdictionis actum exercere audeat, aut ullis facultatibus sibi concessis uti possit; secus tamen si a Gentilibus, vel alia rationabili de causa, extra suos limites exire cogatur, tunc de licentia Vicarii Apostolici, & de consensu Missionarii hujus Districtus, exercere functiones solitas poterit. Et quia in hac prohibitione non intendimus comprehendere casus urgentes, in quibus Missionarii vocantur ad Infimos, sine mora illis debent succurrere; quin imò hortamur omnes Nostros Ven. Fratres Missionarios, ut sese mutua caritate adjuvare satagant. Datum Huè in Civitate Aulæ die 2. Julii 1740.

El. F. Episcopus Halicarn.
Visitator Apostolicus.

§. 9. Præinserta vero decreta statim atque idem Elzearius Franciscus Episcopus, Apostolicus Visitator, proposuit ac publica fecit, antedicti Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum ad Apostolicam hanc Sanctam Sedem appellarunt; unde ad laudatam Congregationem Propaganda Fidei, ac potissimum ad particularem Congregationem nonnullorum Cardinalium super Missionibus Indiarum Orientalium specialiter deputatorum, remisimus præinserta decreta, ut mature examinarentur. Præfate autem particularis Congregationis Cardinalium, qui die 19. mensis Septembris anno MDCCXLI. Decreta hujusmodi ad trutinam, juxta nuntios, acceptasque tunc primas rerum omnium notiones, expenderant, consilio, non solum sapediata Decreta die 20. immediate sequenti ejusdem mensis & anni Pontificio vocis Nostræ Oraculo approbata & confirmata, verum

Aliquot Ecclesiarum pertinentiã remittit iudicio S. Congregationis.

Prohibet Missionariis exercitium suarum facultatum extra proprium districtum.

Franciscani appellant ad S. Sedem.

Sed Decreta confirmantur, & ampliantur.

etiam, quoad tertium, & quartum decreta, ampliata fuerunt, prout sequitur. *Injungendum Patribus Franciscanis etiam in virtute & sub formali præcepto S. Obedientia, ut a toto Regno Cocinchina omnino recedant, seque in proximum Cambodie Regnum recipiant, ubi Messis quidem multa est, Operarii autem vel pauci vel nulli sunt; ibique Missionariorum munus, & xeli sui partes explant, sub auctoritate & protectione Sacrae Congregationis, & sub regimine & directione Vicarii, seu Pro-Vicarii Apostolici pro tempore a S. Sede constituti & respective constituendi in Regno Cocinchina, Ciampa, & Cambodia, a quo facultates necessarias & oportunas ad Missiones exequendas accipere debeant. Ecclesia vero, quas ad hæc usque tempora in memorato Cocinchina Regno prædicti Patres Ordinis Sancti Francisci vel aperuerunt, vel administrarunt, remaneant sub libera dispositione Vicarii Apostolici, exceptis tamen iis, quæ per recensita decreta Visitationis Apostolicæ, vel Partibus Societatis Jesu, vel Sacerdotibus Seminarii Parisiensis adjudicate sunt; firmis remanentibus tum in ea parte, tum in reliquis, iisdem Decretis.*

Iterum recurrunt ad Sanctissimū, qui suspendit Decretorum executionem.

§. 10. A quibus sane decretis ita, ut præmittitur, approbatis, confirmatis, & ampliatis, habito ad Nos recursum, dilectus Filius Vices Procuratoris Generalis gerens in hac Romana Curia residens, eorumdem Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum nomine Nobis humiliter exponi fecit præjudicium ac damnum, quod ex tertio, & quarto decretis, tum juxta formam & tenorem ab ipso Apostolico Visitatore conceptis, tum juxta ampliationem eorumdem a laudata Congregatione particulari Cardinalium factam, iisdem Fratribus inferebatur: Hinc enim emanabat quædam veluti eorumdem expulsio ab omnibus Missionibus Cocinchina, & ab Ecclesiis, residentiisque, quas ipsi Fratres, prout asserbatur, iusto legitimoque titulo, & auctoritate Vicariorum Apostolicorum, non odioso Invasorum Occupatorumque nomine, veluti quodammodo notabantur, obtentas semper possederant, & reipsa possidebant; ac propterea Nobis etiam supplicari fecit, ut non obstante antedicta approbatione, confirmatione, ac præsertim tertii, & quarti decretorum præinserta ampliatione, de novo in prædicta Congregatione Cardinalium super iisdem tertio, & quarto decretis, rationum momenta discuterentur. Nos itaque ad Dilectum Filium Nostrum Vincentium S. R. E. prædictæ Cardinalium Petra nuncupatum dictæ Congregationis Propagandæ Fidei Præfectum rescriptimus die xxiii. mensis Novembris ejusdem anni. *Eosdem Patres Franciscanos audiri & interim supersederi in executione memoratorum decretorum in ea parte dumtaxat, quæ ipsos respicit, non retardata executione quoad reliqua.*

Causa proponitur coram SSmo, ut æque parte informante.

§. 11. Interim animadvertentes negotium hujusmodi non levis esse ponderis, præscriptimus, ut tam Fratres Ordinis Minorum S. Francisci, quam Presbyteri Seminarii Parisiensis prædicti (inter utrosque namque præcipua disensionum causa agitabatur) argumenta documentave pro utrorumque causa facientia ad prædictam particularem Congregationem coram Nobis habendam afferrent producerentque. Quod cum ab utriusque partis Patronis tum voce, tum scripto præstitum fuisset; tandem die prima mensis Septembris currentis anni post exactam controversiæ discussionem, in unanimum eorumdem Cardinalium sententiam Nos quoque euntes, decrevimus recedendum esse a decisis, necnon decreta tum tertium, tum quartum ab Apostolico Visitatore edita, a particulari Congregatione Cardinalium ampliata, & a Nobis, ut præmittitur, approbata & confirmata, esse revocanda; ac propterea eosdem Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalcea-

Decreta revocantur, & Ecclesias Franciscanis reddi decernitur.

torum in omnium Ecclesiarum, ac residentiarum, quibus, ante quam memorata decreta edita fuissent, gavisii ac potiti fuerant, & gaudebant ac potiebantur, possessione, manutendos & confirmandos esse.

§. 12. Quoniam autem in accurato harum rerum examine, ut præmittitur, habito, certus verusque numerus Ecclesiarum residentiarumque, ut asserbatur, ante ab ipsis Fratribus Ordinis S. Francisci possessionem, aliarumque rerum ad eandem Cocinchina Missionem spectantium notitia haberi non potuit: Hinc est, quod Nos quamcumque super iisdem Ecclesiis, ac Residentiis designandis impostorum altercandi occasionem præripere ac penitus auferre cupientes, necnon de Fraternalitatis Tuæ fide, prudentia, doctrina, vigilantia, integritate, & pastoralis animarum salute ac zelo plenam in Domino fiduciam habentes, Te nostrum atque hujus Apostolicæ Sedis Delegatum ad præmissa, aliaque, ut infra, negotia in Cocinchina Regnis peragenda cum facultatibus infra dicendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, constituimus & deputamus, ac Tibi committimus & mandamus, ut redditis Tibi hinc nostris in forma Brevis literis, ac Pro-Vicario, ad omnia & singula muneris Fraternalitatis Tuæ demandati (exceptis tamen iis, quæ Ordinem Episcopalem requirunt) Officia, toto absentia tuæ tempore, in Regno *Tunchini Orientalis* supplenda ac præstanda, apto & idoneo, cum facultatibus necessariis & opportunis, ad Tui arbitrium constituto & deputato, Te statim ad Cocinchina Regna conferas. Volumus autem, ut ante quam pergas, Venerabilem Fratrem Armandum Franciscum *le Febvre* Episcopum Noëlen. modernum Vicarium Apostolicum Cocinchina, de Apostolica Visitatione hujusmodi, deque tuo accessu, quemadmodum Nos etiam per alias nostras in simili forma Brevis literas eundem admonemus, certiores facias, ut nulla propterea intercedat animorum quoad jurisdictionem discordia, sed glutino caritatis Jesu Christo conjuncti, æternæ Animarum Christianifidelium salutis opportune consulatis.

Episcopus Corycensis delegatur pro executione.

§. 13. Postquam igitur illic perveneris, primum omnium Apostolico Vicario prædicto in virtute S. Obedientia nostro nomine, & auctoritate tua injunges, ut omnia & singula præinserta decreta debita executioni demandari curet & faciat, iisdem prorsus modo & forma, quibus proposita & publici juris facta fuere; exceptis tamen tertio, & quarto decretis, quorum executionem juxta nostram emendationem reformationemque Tibi dumtaxat demandamus. Porro ut imposito Fraternalitatis Tuæ hac super re gravissima muneri secundum vota nostra satisfacere valeas, oportet, ut partes invicem contententes, aliosque neutri partium adhaerentes, sed probatæ fidei, & integritatis viros extrajudicialiter sine strepitu & forma judicii audias, quò ad veram omnium & singularum rerum ad effectum hujusmodi necessariorum notitiam, pro tua dumtaxat intelligentia, ductu, ac regimine, devenire valeas. Statim vero atque regnum Ecclesiarum Residentiarumque ab iisdem Fratribus Minorum S. Francisci ante prædictam Visitationem iusto legitimoque titulo possessionum numerum habueris, ipsis Fratribus eandem Ecclesias residentialesque restituas & restitui facias, atque in antiquam earundem possessionem immittas & confirmes. Præterea unicuique tam ex dictis Ecclesiis Residentiisque, quam ex aliis Societatis Jesu, & Seminarii Parisiensis in illis Provinciis, Præfecturis, & Civitatibus, quæ promiscue per eisdem Societatis Jesu, & Seminarii Parisiensis Alumnos reguntur & administrantur, habita semper ratione congruentis commodæque distantia unius ab altera Ecclesiæ, ac infimal numeri multitudinisque Christianifidelium ibi

Ut Franciscanos in pristina restituant.

Omnibusque præfinit Districium limites.

commorantium, fines ac terminos, sive districtum, assignes, atque ipsos etiam uniuersumque districtus fines terminosque statuas & constituas; cum inhibitione, etiam cum poenarum, censurarumque, prout Fraternitati Tuae visum fuerit, & quatenus opus sit, ad tuum arbitrium imponendarum atque ipso facto incurrendarum denuntiatione, ne quilibet Missionarius unius Ordinis, Congregationis, & Instituti audeat irumpere, & sese immittere in districtum alii Missionarii cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti assignatum & praescriptum, nisi in casibus purae putaeque necessitatis, juxta normam in decretis praesertis, praesertim in Paragrapho Porro, traditam.

§. 14. Insuper cum laudata Congregatio particularis die XIX. mensis Septembris AN. MDCCXLII. ut praemittitur, habita, octavum ex praesertis Decretis declarans, praescriperit, ut Ecclesiae ad Sacram Congregationem (nempe Propagandae Fidei) spectantes, videlicet ea, quae reperiuntur in Provincia, & Civitate Aulæ, & in qua residere consueverat bo. mem. Episcopus Nabucensis Vicarius Apostolicus, alia, quae sita est in Portu Tayso; necnon illa, quae sunt in Phuyen, in Nhaut, & in Nhandang seruentur pro Missionariis ejusdem Sacrae Congregationis; & Vicarius Apostolicus unicuique ex praedictis Ecclesiis districtum congruum, & Christianitatem assignet a Missionario in ea constituendo regendam. Interim vero & donec Missionarii ab eadem Sacra Congregatione mittendi ad Regnum Cocinchinae pervenerint, idem Vicarius Apostolicus praedictas Ecclesias, & respective Christianitates earum cuilibet, sicut praefertur, adnexas vel assignatas, administrari curet per Sacerdotes Seminarii Parisiensis, nomine tamen praefatae Sacrae Congregationis, & non aliter, nec alio modo, & usque ad novam ipsius Sacrae Congregationis dispositionem. Quod quidem per eundem Vicarium Apostolicum praestandum erit semper, & quandocumque futuris temporibus aliquis Missionarius dictae Sacrae Congregationis decesserit vel discesserit. De reliquis autem Ecclesiis ad eandem Sacram Congregationem pertinentibus, idem Vicarius Apostolicus disponat, sicut ipse in Domino magis opportunum arbitrabitur: Nos praesertim octavi decreti declarationem auctoritate & tenore paribus confirmantes, Tibi pariter committimus & mandamus, ut, si per Vicarium Apostolicum Cocinchinae declaratio & praescriptio hujusmodi debita vel in totum, vel in partem, quoad descriptas quinque Ecclesias ad dictam Congregationem Propagandae Fidei spectantes, executioni minime demandata sit, eandem declarationem praescriptionemque omnimoda executioni, cum ipsius Apostolici Vicarii scientia, demandari faciat & curet Fraternitas Tua. In uno aut altero hujusmodi negotii casibus, a praedictis Seminarii Parisiensis Missionariis, qui antedictas Ecclesias, earumque districtus pro tempore regunt & administrant, per authentica documenta ab iis, quos in unaquaque earundem Ecclesiarum, earumque districtibus, residere & addictos esse repereris, propria manu subscripta, & interposito etiam iurejurando confirmata, & publica facta, exigas apertam sinceramque declarationem, qua se nimirum Ecclesias, & districtus hujusmodi precario tantum nomine regere & administrare, neque per illud temporarium sive eventuale regimen & administrationem, unquam, aut ullo prorsus modo sibi quemcumque titulum aut jus domini, mantentionis, possessionisque venire, quaeri, deberi & vindicari posse, contestentur.

§. 15. Pari itidem modo authentica ejusmodi documenta exigas a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci praedictis, qui non solum declarent, sed juridice ac legitime etiam spondeant, obligentur, & obstringantur, se Ecclesias, ac

Residentias in Cocinchina ipsis per Nos, prout praemittitur, adjudicatas, & propriis sumptibus eorum Provinciae Insularum Philippinarum conservaturos, & nunquam deserturos, & cum semper retenturos congruentem numerum Missionariorum, quibus Fraternitas Tua unamquamque Ecclesiam, habita rerum, personarum, locorumque ratione, indigere noverit, atque existimaverit statuere ac praescribere; quemadmodum, ut statuas & praescribas, Tibi pariter injungimus & mandamus.

§. 16. Declarationem denique, authenticis etiam, ut praemittitur, documentis instructam exiges ab iisdem Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci, qui nomine antedictae Provinciae Insularum Philippinarum Nobis utro obtulerunt, nimirum sese subituros totum onus, propriis suis omnino sumptibus semper sustinendum, Missionum Regni Ciampae (in ea tamen ejusdem Regni parte, in qua nullus alterius Ordinis, Congregationis, & Instituti Operarius existat) & in Regno Cambodiae, quae Regna per Apostolicam hanc S. Sedem Apostolici Cocinchinae pro tempore existentis Vicarii jurisdictioni addicta reperiuntur. Hoc certe quemadmodum Nobis pergratum accidit, ita omnem altercandi deinceps aditum obstruere cupientes, volumus & mandamus ut accedente finium, seu districtuum assignatione a praedicto Vicario facienda, & ab eisdem omnino, uti supra, servanda, Fratres antedicti ad Regna Ciampae, & Cambodiae Missionum hujusmodi causa accedentes, nullum penitus, propter haec Christianae caritatis sponte suscepta, & omnino imposterum praestanda officia, sibi unquam asserere, vindicare, & contendere valeant jus privativum, sive directe, sive indirecte, quoad alios Operarios, quos ad eadem Regna per Apostolicum Cocinchinae pro tempore existentem Vicarium ordinariam, ut praefertur, jurisdictionem habentem, cum opportunis legitimisque facultatibus & licentiis, quocumque tempore mitti contigerit.

§. 17. Caterum authentica documenta antedictarum declarationum tam Missionariorum Ordinis Sancti Francisci, quam Seminarii Parisiensis, aliorumque, si qui fuerint, Tibi exhibenda; & a Te sub poenis & censuris, quatenus opus sit, exigenda, postquam acceperis, manu tua singula subscribes, signoque tuo munies, atque ita subscripta, & munita una cum claro distinctoque omnium Ecclesiarum, Residentiarum, & districtuum, eorumque finium & terminorum catalogo, sive indice, vulgò Nota, necnon dilucida anplaque non solum rerum omnium ad conficiendum hujusmodi negotium per Te gestarum, sed etiam rerum omnium ibi gerendarum, ad commissionem mandatumque nostrum, & facultates tuas pertinentium, seu, propter inordinationes etiam confusionesque, atque alia hujusmodi, necessario Apostolicae nostrae providentiae supremaeque auctoritatis remedio indigentium, relatione, & narratione, insimul conjuncta, quantumvis summe, & quantocius curabis perferenda ad ipsam Congregationem Propagandae Fidei.

§. 18. Praeclaram vero, quam de Apostolicis Fraternitatis Tuae virtutibus & laboribus conceptam habemus, opinionem, ut magis magisque Nobis probes atque confirmes, oblata occasione, & demandata a Nobis commissio Tibi esse debent acriori incitamento. Nos enim ad praemissa omnia opportune, salubriter, canonice, ac legitime peragenda & praestanda, facultates omnes necessarias & opportunas Tibi tribuimus & impertimus; necnon auctoritate & tenore paribus derogamus iis omnibus & singulis, quae fortasse ob stare possent; nostrae nempe, & Cancellariae Apostolicae Regulae, quatenus opus sit, de jure quaesito non tollendo, & aliis Aposto-

Iidem in Regna Ciampae, & Cambodiae extendere valeant, sed aliis non exclusis.

Facultatum omnium authentica monumenta ad S. Sedem transmittantur.

Facultates opportune conceduntur cum clausulis &c.

Declaratio super referatis judicio S. Congr.

Ejusdem jura expressè praeservanda.

Franciscani Ecclesias sibi adjudicatas ne deserant &c.

licis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, necnon supradictorum Ordinum, Societatis, & Instituti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Nov. 1744.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxvi. Nov. MDCCLIV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Card. Passioneus.

CXII.

Vicario Cocinchinæ denunciatur Ablegatio Episcopi Corycensis, de qua in Superiori.

Venerabili Fratri Armando Francisco le Febvre Episcopo Noënsi Vicario Apostolico Cocinchina.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUÆ inter ipsos Sacrarum Missionum Operarios unius aut alterius Ordinis, Congregationis, & Instituti, istic intercesserint dissidia, etiam post Decreta a Venerabili Fratre Elzeario Francisco des Achards de la Beume Episcopo Halicarnassensi edita, Fraternalitati Tuae præ cæteris manifestiora sunt: Quæ verò dissidiis hujusmodi componendis sedandisque hic acta sint, omnia accipies a Venerabili Fratre Hilario Costa Episcopo Corycensi, & Apostolico Vicario Regni Tunchini Orientalis. Hunc enim, ut omnem plus uni quam alteri partium hac in re contententium favendi suspensionem ab integritate probataque Fraternalitatis tue virtute amoveremus, Nostrum Apostolicum Vicarium, facultatibus necessariis & opportunis ad conficiendum Negotium hujusmodi instructum, per alias nostras in simili forma Brevis desuper expeditas Literas, quarum tenorem hic pro expresse, & inserto haberi volumus, de particulari Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, constituimus, & deputavimus. De hujusmodi autem deputatione Fraternalitatem Tuam certiores facientes, Te rogamus, & in Domino hortamur, ac Tibi mandamus, ut illum isthuc advenientem, non solum iis, quæ Venerabiles Fratres Episcopi atque hujus Sanctæ Sedis Administræ in remotissimis præsertim Regionibus commorantes invicem sibi præstare debent, humanitatis, studii, & fraternæ caritatis & concordie significationibus tum privatis, tum publicis excipias; verum etiam, ubicumque opus fuerit, & res postulaverit, omnia eidem nota facere, atque opem, præsidium, auxiliumque tuum commodare satagas & adnitaris. Quas sane debite tue erga Nos, & Apostolicam hanc Sanctam Sedem observantia obediæntiæque partes majori, quam Nos augurari possumus, alacritate, ac voluntate a Fraternalitate Tua re ipsa explendas, dum Nobis certo pollicemur, Pastorum Principem Jesum Christum, cujus vices immerentes gerimus, supplices poscimus, ut quam certe mandatis Nostris obtemperando a Nobis atque hac Sancta Sede gratiam inibis, uberrima cælestium charismatum copia cumulet. Interim Apostolicam Benedictionem Fraternalitati Tuae peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Novembris 1744. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Cajetanus Amatus.

Quæstioni propositæ, an Filii ex adulterio procreati legitimentur per subsequens matrimonium, disserendo rescribitur.

CXIII.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Sancti Dominici in Insula Hispaniola.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

REDDITÆ Nobis altero ab hinc Mense fuerunt Litteræ tuæ xxvii. Maji proxime elapsi ad nos scriptæ, ac Typis impressæ, quibus occurrentem istic cujusdam facti speciem enarras, & Nostram super eo sententiam requiris. Non te latere arbitramur, nullum Nos diem vacuum habere, quum gravissimis assidue curis, atque negotiis non tam occupemur, quam penè jam obruamur; in hisce præsertim asperitatibus rerum, quibus undique conflictamur, & quarum famam ad vestras quoque oras pervasisse non dubitamus. Sed tamen, ut compertum sit omnibus, quanti te facimus, Venerabilis Frater, & quanto dignitatem Episcopalis characteris, quo præfulges, in honore habemus, aliqua temporis spatia reperire, & colligere studuimus, eaque in evolendis privatæ Bibliothecæ Nostræ libris insumpimus, quò possemus propositæ abs te quæstioni respondere. Quod quidem præsentibus Nostris Litteris facimus, non tamen ex auctoritate Apostolicæ Sedis, quam, meritis licet imparibus, obtinemus, sed meram sustinentes personam Doctoris privati, cujus vitæ ætas fere omnis in Sacrorum Canonum studiis, quamvis non magno fortasse fructu, exacta est. Neque enim visa Nobis est ea quæstio Pontificia Decisionis Oraculo indigere, quemadmodum ex inferius dicendis Fraternalitas Tua probè poterit intelligere.

Exordium.

§. 1. Itaque casus est. Vir Nobilis uxoratus rem habuit, stante matrimonio, cum libera Muliere, pari cum ipso natalium nobilitate, duosque filios ex ea procreavit. Defuncta verò Uxore matrimonium contraxit cum prædicta Muliere, quæ duos, ut præfertur, filios ei pepererat. Horum alter jam mortem obierat; atque ille procul dubio natus erat priore Uxore in vivis agente. Alter superstes est, sed nondum satis est exploratum, an eadem prima Uxore vivente conceptus, aut natus fuerit. Dubitatur de utroque, an legitimi sive spurii sint habendi; seu potius, an per subsequens matrimonium cum ipsorum Matre contractum, ambo censendi sint legitimi.

Facti species & Dubium.

§. 2. Porro, admisâ Canonici juris regulâ, quam Nos verissimam judicamus, quamque, ut paulo infra patebit, a nemine in dubium revocari posse arbitramur; quod nempe, licet proles ante matrimonium nata, legitima fiat per subsequens matrimonium inter Parentes ritè contractum; atamen id dumtaxat locum habeat, quum copula intercesserit inter liberum & liberam, non autem ubi alter ex Parentibus matrimonio ligatus foret: tunc enim proles ante secundas nuptias nata nequaquam sit legitima, quamvis Adulter, post mortem prioris Uxoris, verum & legitimum cum ejus Matre contrahat matrimonium; hac inquam regulâ semel admisâ, evidens est, filium illum præmortuum, qui natus est prima Uxore superstitè,

Regula juris quoad legitimationem proles ante matrim. procreatæ.

Filius ex adulterio generatus, & natus constanter matrimonio,

legi-